

Sjé en Wim Weijnen tussen hun collectie in het museum. Op de voorgrond kostuumontwerpen van Sanne Puijk. Beneden een zeefdruk van Lataster. FOTO LORAINÉ BODEWES

Een virus met de naam Passie

BEELDENE KUNST VERZAMELAARS

Passie. Dat ene woord verklaart waarom het echtpaar Wim en Sjé Weijnen-Gilissen kunst verzamelt. Virus, dat kan ook. Zo noemt Sjé het tenminste. Hun verzameling is te zien in Museum Land van Valkenburg.

Bij ons hebben kunstenaars een uitlaatklep

Sjé Weijnen

VALKENBURG
DOOR PETER JANSSEN

Ars Longa, Vita Brevis. Ofwel het leven is kort maar de kunst blijft. Het is een troost, maar het stemt ook tot weemoed. Sjé en Wim lopen langs hun kunstwerken en noemen namen. Ger Lataster. Pierre van Soest. Fien Huth. Rob Brouwers. De laatste nog maar kort geleden. „Er zijn er ons al veel ontvallen”, zucht Sjé. Kijk, dat tekent de passie van beiden. Het is vervoering voor kunst, maar zeker ook voor kunstenaars. Preciezer: voor *Limburgse* kunstenaars. Daar zijn ook zogeheten Amsterdamse Limburgers bij: Molin, Lataster, Van Soest. Vooral Ger Lataster heeft een opvallend aandeel in de verzameling van het echtpaar. Schilderijen, prenten en zelfs een beeld: ‘Het vluchtende been’. Wie het werk van Lataster kent, weet dat een been geen zeldzaam beeld-element is in het werk van de in Schaesberg geboren abstract expressionist. In de jaren zeventig kwamen er steeds meer figuratieve elementen in zijn werk. „Zijn gloriejaren”, zegt Wim.

Artifort

Wanneer is de passie ontvlamd? Begin jaren zeventig. Wim werkt bij het Maastrichtse meubelbedrijf Artifort. Daar ontmoeten hij en Sjé ontwerpers, fotografen en kunstenaars. De showrooms worden met grote regelmaat omgetoverd in galeries, waar kunstenaars hun werk laten zien. De tentoonstelling in Valkenburg begint daarom ook met Artifort. Er staat een fauteuil uit de

jaren twintig van de vorige eeuw. En de bekende vouwstoel *Plia*, waarvoor Wim als beginnend bedrijfs-econoom een marketingplan opstelde. „Het begin van de passie”, zegt Wim. „Daar zijn we besmet”, zegt Sjé.

Wandelen door de zalen is een feest van herkenning voor mensen die ook maar een beetje thuis zijn in Limburgse kunst.

Zelfs Jan Hendrix kom je tegen, de Maasbreese kunstenaar die al sinds 1970 in Mexico woont. En in de gevallen dat de kunstenaar niet van hier komt, heeft zijn werk wel iets met Limburg. Op een ets van de Italiaanse architect Aldo Rossi, een interieur, zie je aan de muur een ontwerp-tekening voor ‘zijn’ Bonnefantennmuseum. Door het raam kijk je uit over het Onze Lieve Vrouweplein. De Tsjech Borek Šípek, van wie het echtpaar prachtige, barokke glaskunst heeft, is adviseur ge-

weest bij Artifort. Sjé en Wim hadden veel contact met hem.

Sjé en Wim houden van figuratie. Daarom is Wim juist die periode van Lataster dierbaar, waarin hij figuratiever ging werken. En niet alleen hij. „Wim: „Je ziet dat heel veel abstract werkende kunstenaars op zeker moment in hun carrière teruggaan naar figuratie.”

Verweesd

Niet vreemd dat in de verzameling ook veel werk is opgenomen van kunstenaars die ‘van nature’ figuratief werken. Kunstenaars die je, gezien het kunstklimaat in deze provincie, met een dramatisch woord verweesd kunt noemen. Denk aan Patrick Creighton, aan Jos Hameleers. Zie je die weleens in de Limburgse musea?

Wim: „Dit museum in Valkenburg is nog het enige in het zuiden dat aandacht besteedt aan deze kunst.”

Sjé vult aan: „En dat voornamelijk met de inzet van vrijwilligers. Dat mag ook weleens worden gezegd.”

Als Sjé en Wim Weijnen-Gilissen praten over hun kunst, gaat het altijd ook om de kunstenaars. Om mensen, niet zozeer om dingen. Dat bleek als heel sterk uit die verzuchting van Sjé daarstraks, dat er al zo veel van ‘hun’ kunstenaars dood zijn.

Ze zegt: „Ik vind het persoonlijke verhaal achter een kunstwerk belangrijk. Ik ben geïnteresseerd in de mens achter het werk. Zij, en zeker de ouderen, hebben allemaal een eigen geschiedenis, een verhaal, en dat willen ze kwijt. Bij ons hebben ze een uitlaatklep.”

Kinderen

Wim: „Ze moeten het je ook gunnen. Eigenlijk willen ze hun beste werk niet kwijt. Het zijn een soort kinderen, waar ze geen afstand van kunnen doen. Daarom willen ze dat het terecht komt bij iemand die voelt waar het over gaat.”

En goed terechtgekomen zijn ze! Mochten de kunstenaars horen hoe Sjé en Wim over hun ‘kinderen’ praten, zouden ze rode oortjes krijgen.

Museum Land van Valkenburg begint met deze tentoonstelling een jaarlijkse serie over verzamelaars in Limburg. Deze eerste is te zien tot en met 14 augustus. Het museum is geopend dinsdag tot en met vrijdag van 11.00 tot 17.00 uur, zaterdag en zondag 13.00 tot 17.00 uur.